

ที่ นر 0205/ว 42

สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี
ทางไปรษณีย์ ถนน กท 10300

13 มีนาคม 2538

เรื่อง การนับอายุบุคคล

เรียน

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ สร.0403/ว 83 ลงวันที่ 14 กันยายน 2509

ลังที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนมาก ที่ กค 0513/2263

ลงวันที่ 24 มกราคม 2538

2. สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0513/ว 58 ลงวันที่ 8 พฤษภาคม 2537

ตามที่ได้แจ้งมติคณะกรรมการรัฐมนตรีเกี่ยวกับการนับเวลาราชการของผู้ที่จะมีอายุครบ 60 ปี และหลักเกณฑ์การคำนวณเกณฑ์อายุราชการ มาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ นั้น

บัดนี้ กระทรวงการคลังได้เสนอขอให้คณะกรรมการรัฐมนตรีพิจารณาเกี่ยวกับเรื่อง การนับอายุบุคคล รวม 2 ข้อ ความละเอียดปรากฏตามลังที่ส่งมาด้วย

ในคราวประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2538 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ข้อเสนอของกระทรวงการคลังในข้อ 2 ที่จะให้ยกประไชน์ให้แก่ข้าราชการและลูกจ้างที่เกิดวันที่ 1 ตุลาคม ของ พ.ศ. 2475 และ พ.ศ. 2476 ที่กระทรวงการคลังได้อนุมัติสิ่งจ่ายบำนาญ บ้านๆ ให้ โดยให้นำเอกสารรับราชการที่ล่วงเหลือไปหนึ่งปีเป็นเวลาราชการในการคำนวณบ้านๆ จนบ้านๆ และเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำที่ได้รับไปในช่วงเวลาที่ล่วงเหลือหนึ่งปี เป็นเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำ เดือนสุดท้ายมาใช้คำนวณบ้านๆ จนบ้านๆ ด้วย นั้น ยังมีปัญหาข้อกฎหมายว่า คณะกรรมการรัฐมนตรีจะมีอำนาจให้ ความเห็นชอบหรืออนุมัติตามข้อเสนอของกระทรวงการคลังได้ หรือไม่ จึงขอรับข้อเสนอตั้งกล่าวไปหารือ กับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ก่อน ซึ่งคณะกรรมการรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาแล้ว ลงมติว่า

1. เห็นชอบให้ยกเลิกมติคณะกรรมการรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 13 กันยายน 2509 เรื่อง การนับเวลาราชการของผู้ที่จะมีอายุครบ 60 ปี และหลักเกณฑ์การคำนวณเกณฑ์อายุราชการตามนัยหนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ สร 0403/ว 83 ลงวันที่ 14 กันยายน 2509 และให้ถือปฏิบัติการนับอายุบุคคลและ การพัฒนาราชการตามกฎหมายว่าด้วยบ้านๆ จนบ้านๆ ข้าราชการตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0513/ว 58 ลงวันที่ 8 พฤษภาคม 2537 เรื่อง การนับอายุบุคคลตามที่กระทรวงการคลังเสนอในข้อ 1

2. สําหรับข้อเสนอในข้อ 2 ให้กระทรวงการคลังรับไปหารือสานักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ก่อน ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเสนอเพิ่มเติม

จึงเรียนยืนยันมา/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการและ
รัฐวิสาหกิจในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิชิต เครืองาม)

เลขานุการคณะกรรมการ

13 ส.ค. 2538

กองประมวลและติดตามผลมติคณะกรรมการ

โทร. 2827193

โทรสาร 2824045

ที่ นร 0205/๒๖๑

สำนักเลขานุการคณะกรรมการฯ

ทางเนียบรัฐบาล กต 10300

13 มีนาคม 2538

เรื่อง การนับอายุบุคคล

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนมาก ที่ กค 0513/2263 ลงวันที่ 24 มกราคม 2538

ตามที่ได้เสนอเรื่อง การนับอายุบุคคลไปเพื่อคณะกรรมการพิจารณาไว้ ข้อ นั้น

ในคราวประชุมคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2538 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ที่แจ้งเพิ่มเติมว่า ข้อเสนอของกระทรวงการคลังในข้อ 2 ที่จะให้ยกประโยชน์ให้แก่ข้าราชการและลูกจ้างที่เกิดวันที่ 1 ตุลาคม ของ พ.ศ. 2475 และ พ.ศ. 2476 ซึ่งกระทรวงการคลังได้อัญเชิญลั่งจ่ายบำนาญ และเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำที่ได้รับไปในช่วงเวลาที่ล่วงเหลือไปนั้นเป็นเวลาราชการในการคำนวณบำนาญจนบานาญ และเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำเดือนสุดท้ายมาใช้คำนวณบำนาญด้วย นั้น ยังมีปัญหาข้อกฎหมายว่าคณะกรรมการฯ จะมีอำนาจให้ความเห็นชอบหรืออนุมัติตามข้อเสนอของกระทรวงการคลังได้ หรือไม่ จึงขอรับข้อเสนอดังกล่าวไปหารือกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่อน ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้บรรบุปรึกษาแล้ว ลงมติว่า

1. เห็นชอบให้ยกเลิกมติคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2509 เรื่อง การนับเวลาราชการของผู้ที่จะมีอายุครบ 60 ปี และหลักเกณฑ์การคำนวณเกณฑ์อายุราชการตามนัยหนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการฯ ที่ สร 0403/ว 83 ลงวันที่ 14 กันยายน 2509 และให้ถือปฏิบัติการนับอายุบุคคลและการพัฒนากราฟตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญจนบานาญข้าราชการตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0513/ว 58 ลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2537 เรื่อง การนับอายุบุคคลตามที่กระทรวงการคลังเสนอในข้อ 1

2. สำหรับข้อเสนอในข้อ 2 ให้กระทรวงการคลังรับไปหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่อน ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเสนอเพิ่มเติม

จึงเรียนยังมา ทั้งนี้ได้แจ้งให้กระทรวง ทบวง กรม ทราบและถือปฏิบัติด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิษณุ เครืองาม)

เลขาธิการคณะกรรมการฯ

กองประมาณผลติดตามผลติดตามคณะกรรมการฯ

โทร. 2827193

โทรสาร 2824045

หัวมูล

ที่ กค 0513/ว 58

กระทรวงการคลัง

แผนพัฒนาฯ ๖ กศ.10400

๖ พฤษภาคม ๒๕๓๗

เรื่อง การนับอายุบุคคล

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานปลัดกระทรวง ปลัดกระทรวง ยธบต เอกอิทธิ ผู้อำนวยการ

ด้วยคณะกรรมการได้มีมติความเห็นชอบเรื่องการนับอายุบุคคลให้มาตรา ๑๔ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๐๙ ให้กระทรวงความสัมพันธ์ติดตามนับอายุบุคคลโดยอาศัยมาตรา ๑๕๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการนับอายุเวลาเป็นเดือนที่นับจากวันเดือนปีนั้นเป็นวันแรกแห่งการคำนวณอายุ โดยให้เริ่มนับวันตั้งแต่วันที่ห้ามขึ้นบารุงการบัตรประชาชนที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๔๙ จึงต้องเริ่มนับอายุตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๔๔๙ และจะมีอายุครบ ๖๐ ปีบวบวันในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๙ ซึ่งมีลักษณะรับราชการต่อไปอีกหนึ่งปี แห่งเมืองจากในปัจจุบันให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในส่วนที่เกี่ยวกับการนับอายุบุคคลโดยบัญญัติไว้ดังนี้ ให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในส่วนที่เกี่ยวกับการนับอายุบุคคลให้เริ่มนับแต่วันเกิด...ฯลฯ" (มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๕) จึงทำให้การคำนวณอายุของบุคคลซึ่งถือปฏิบัติอยู่เดิมเป็นไปได้ ไม่กระทบต่อการคำนวณนับอายุของบุคคลการณ์ต้องขอจากกระทรวงเพื่อทราบเหตุอุบัติ รวมทั้งการเบิกจ่ายบ้าน眷พิเศษและบ้านเดียวที่ก่อให้ในล้วนของบุตรข้าราชการผู้ชาย เป็นดังนี้

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้เชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการคำนวณนับอายุของบุคคลเป็นไปตามกฎหมายที่ได้มีบทบัญญัติในการนับอายุของบุคคลไว้โดยเฉพาะ และเพื่อให้ส่วนราชการบัญญัติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงเห็นควรให้ถือปฏิบัติการนับอายุบุคคล ดังนี้

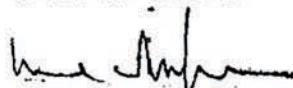
- บุคคลซึ่งเกิดในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๗๗ จะมีอายุครบ ๖๐ ปีบวบวันในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๗ ตามนี้มาตรา ๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ที่เข้าบังคับในปัจจุบัน) ให้บุคคลผู้นี้นับจากวันที่ห้ามขึ้นบารุงการคำนวณอายุว่าตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๗ (วันราชการได้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๗)

ลางรับผู้ที่เกิดในวันที่ 1 ตุลาคม 2478 และวันที่ 1 ตุลาคม ของปีต่อ 1 ไป ให้ถือหลัก
การนับอายุครบ 60 ปีบวบวัฒน์ และพ้นจากการทำงานอย่างเดียวบ้านก่อนเข้าราชการ
ตามนัยดังกล่าวข้างต้น

2. ในการนับอายุของบุคคลในการเสื่อมฯ เป็น ภาระของราชการทุกครั้ง
ท้าดับปีบวบวัฒน์หรือการเบิกจ่ายบ้านอายุศิริเศษและบ้านเดือนยกเว้นในส่วนของบุตรเข้าราชการผู้ด้วย ให้ถือ
ปฏิบัติการนับอายุของบุคคลตามนัยมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแห่งและพาณิชย์ (ที่ใช้บังคับในปัจจุบัน)
ดังนั้นเป็นดังนี้

“เรียแมเพียงประหาร” และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายกมล จันพิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ รักษาราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองอนุมัติจ่าย 2

โทร. 2739567.

ค่าวัสดุ

ที่ กค 0513/ ๒๕๓๖

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ ๖ กท 10400

๒๔

มกราคม ๒๕๓๘

เรื่อง การนับอายุบุคคล

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการตุ้มดูแล

ลงที่สัมภาษณ์ ๑. สำเนาหนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการตุ้มดูแลที่ สร ๐๔๐๓/ว.๘๓

ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๐๙

๒. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๓/๘๙๙ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๖

๓. สำเนาหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๕๑๓/ว.๕๘ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๓๗

๔. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ นร ๐๖๐๑/๖๓๓

ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๗

ด้วยกระทรวงการคลังได้รับแจ้งจากสำนักงาน ก.พ. ตามหนังสือที่ นร ๐๗๐๓/๘๙๙ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๖ ว่า ก.พ. "ได้พิจารณาเห็นว่า การที่คณะกรรมการตุ้มดูแลมีมติเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๙ กำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณอายุของบุคคล โดยมิให้นับวันเกิดเป็นวันแรกแห่งการคำนวณอายุ เมื่อจากในขณะนั้น ประมาณลักษณะยังไม่แน่ชัดและพาดิษฐ์ที่ใช้บังคับอยู่ได้ปัจจุบันการนับอายุบุคคลไว้ให้ตั้งแต่วันเกิดจนกว่าจะเข้มข้นแต่晚ใจ แต่ในปัจจุบันได้มีการใช้บังคับพระราชบัญญัติให้ใช้บัญญัติบรรพ ๑ แห่งประมาณลักษณะยังไม่แน่ชัดและพาดิษฐ์ที่ได้ตราไว้ใน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว และมาตรา ๑๖ แห่งประมาณลักษณะยังไม่แน่ชัดและพาดิษฐ์ได้ปัจจุบันเกี่ยวกับ การนับอายุของบุคคลไว้อย่างชัดเจนว่า "การนับอายุของบุคคลให้เริ่มนับแต่วันเกิด...." ดังนั้น การนับอายุของบุคคลจึงต้องเริ่มนับตั้งแต่วันเกิด กล่าวคือผู้ใดเกิดวันใดก็ต้องเริ่มนับแต่วันนั้น ลักษณะการนับวันเดือนปี ระยะเวลาเพื่อคำนวณอายุของบุคคลควรถือปฏิทินมาตรา ๑๙๓/๕ วรรคลอง แห่งประมาณลักษณะยังไม่แน่ชัดและพาดิษฐ์ที่ได้ตราไว้ใน พ.ศ. ๒๕๓๕ คือระยะเวลาปีมีลักษณะในวันท่อนหน้าจะถึงวันแห่งปี อุดท้ายยังเป็นวันเดียวกับวัน เนื่องระยะเวลาปีนั้น ดังนั้นผู้ที่เกิดในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๗๖ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๖๐ ปีบวบวาร์ ในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖ และต้องหันจากการนับไปเพิ่มอีกหนึ่งวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ แต่ ก.พ. เห็นว่าเรื่องนี้เป็นการศึกษาความคุณลักษณะยังไม่ชัดเจนอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้

/ชี้เป็น

ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลัง ประจำบอร์ดอาจมีผลกระทำกับข้าราชการประจำและฝ่ายต่าง ๆ และมีอิทธิภาพในทางปฏิบัติกับบุคคลที่เกิดในวันที่ 1 ตุลาคม ของปี พ.ศ. 2475 พ.ศ. 2476 และพ.ศ. 2477 จึงขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาวางแผนลักษณะภัยอาชญากรรมทางล้ำเรียบข้าราชการตามกฎหมายเดียวกันต่อไป (รายละเอียดตามลิستที่ลงมาด้วย 2)

กระทรวงการคลังได้พิจารณาความเห็นของ ก.พ. แล้วขอเรียนดังนี้

1. พระบาทปัญญาที่บ้านเมืองข้าราชการ พ.ศ. 2494 และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 19 วรรคแรก บัญญัติว่า "ข้าราชการซึ่งมีอาชญากรรมหลักเป็นวิปริต" เป็นยันต์จากราชการ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ที่ข้าราชการนั้นมีอาชญากรรมหลักเป็นวิปริต" เมื่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 16 ได้บัญญัติ การนับอาชญากรรมของบุคคลไว้ว่าเป็นการเฉพาะแล้ว กระทรวงการคลังเห็นว่าควรจะต้องบัญญัติให้เป็นไปตาม กฎหมาย แต่เนื่องจากขณะที่พิจารณาเรื่องนี้ได้มีข้าราชการที่เกิดวันที่ 1 ตุลาคม 2475 ได้รับราชการ ส่วนเดียวไปแล้วหนึ่งปีและได้พ้นจากการไปแล้ว ส่วนข้าราชการที่เกิดวันที่ 1 ตุลาคม 2476 สำหรับ ราชการส่วนเดียวแล้วเปลี่ยนกัน จึงเห็นควรอนุโลมให้ข้าราชการการเหล่านี้เก็บอาชญากรรมนัยน์คือะรูมันตรี ซึ่งเคยถือบัญญัติอยู่เดิม ลักษณะการนับอาชญากรรมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตราขึ้นใหม่ พ.ศ. 2535 เห็นว่าควรใช้บังคับกับข้าราชการที่เกิดวันที่ 1 ตุลาคม 2477 ซึ่งยังรับราชการอยู่ ในขณะนี้และยังไม่ล่วงเลยวันเก็บอาชญา จึงได้มีหนังสือที่ กค 0513/ว.58 ลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2537 แจ้งให้ส่วนราชการถือบัญญัติการนับอาชญากรรมของบุคคลซึ่งเกิดวันที่ 1 ตุลาคม 2477 ซึ่งจะมีอาชญากรรม 60 ปีวิปริต ในวันที่ 30 กันยายน 2537 ตามนัยมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ ตราขึ้นใหม่ พ.ศ. 2535 และให้บุคคลซึ่งนับพื้นจากการทราบตามกฎหมายว่าด้วยบ้านเมืองข้าราชการ ในวันที่ 1 ตุลาคม 2537 (รับราชการได้ถึงวันที่ 30 กันยายน 2537) ลักษณะที่เกิดวันที่ 1 ตุลาคม 2478 และ 1 ตุลาคมของปีต่อ ๆ ไป สำหรับสิ่งที่นับอาชญากรรม 60 ปีวิปริตตามนัยมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ตราขึ้นใหม่ พ.ศ. 2535 และเก็บอาชญาไปโดยนัยเดียวกัน (รายละเอียดตามลิสท์ที่ลงมาด้วย 3)

2. ตามนัยหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค 0513/ว.58 ลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2537 แจ้งให้ส่วนราชการถือบัญญัติ ปรากฏว่าข้าราชการที่เกิดวันที่ 1 ตุลาคม 2477 และจะต้องพื้นจากการทราบด้วยเหตุ

เกย์มอายุในวันที่ 1 ตุลาคม 2537 ตามนัยหนังสือกระทรวงการคลังสั่งกล่าวว่า (ถ้าไม่ตามมติคณะรัฐมนตรี ป.ศ. 2509 จะเกย์มอายุวันที่ 1 ตุลาคม 2538) บางรายได้มีหนังสือร้องทุกษามายังกระทรวงการคลัง และหน่วยงานอื่น ได้ยึดประดิษฐ์ว่าหนังสือกระทรวงการคลังสั่งกล่าวผ่านได้บังคับกับผู้ที่เกิดวันที่ 1 ตุลาคม 2475 และ พ.ศ. 2476 ทำให้ตนเสียประโยชน์ในการเลื่อนที่ประจ้าปีและปรับเงินเดือน เครื่องดื่ม ไม่ทันใจเรื่องของที่อยู่อาศัยและการศึกษาของบุตร ขอให้ผ่อนปีนอญรับราชการต่อไปอีก 1 ปี โดยให้เกย์มอายุในวันที่ 1 ตุลาคม 2538 ซึ่งกระทรวงการคลังได้พิจารณาคำร้องทุกข์แล้วเห็นว่า เพื่อให้เกิดความชัดเจน ในประดิษฐ์ข้อกฎหมาย จึงได้หารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาไว้บุคคลที่เกิดวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2475 พ.ศ. 2476 และ พ.ศ. 2477 จะมีอายุครบ 60 ปีบวบรวม ตามกฎหมายในวันเดือนปีใด และเกย์มอายุราชการไปตามกฎหมายในวันที่เก่าๆ

3. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานี้มีหนังสือที่ นร 0601/633 ลงวันที่ 29 กันยายน 2537 วินิจฉัยว่า ปัจจุบันได้มีการแก้ไขบทบัญญัติบรรพ 1 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยพระราชบัญญัติ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตราขึ้นไว้ พ.ศ. 2535 และมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติเกี่ยวกับการนับอายุบุคคลไว้อย่างชัดเจนว่า "การนับอายุของบุคคลให้เริ่มนับแต่วันเกิด....." ดังนั้น การนับอายุบุคคลจึงต้องเริ่มนับแต่วันเกิดและการนับวันเดือนปีจะระบุเวลาเพื่อคำนวณอายุบุคคลก็เป็นไปตามมาตรา 193/5 วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ปัจจุบัน ศือจะระบุเวลาเพื่อคำนวณอายุบุคคลในวันเกิดนั้นจะถึงวันที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2509 ให้ส่วนราชการเรียนรู้ด้วยในการนับอายุบุคคล โดยให้เริ่มนับวันเดือนจากวันเกิดเป็นวันแรก ซึ่งนับลดอคล่องกับบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในปัจจุบันที่บัญญัติให้เริ่มนับแต่วันเกิด จงสมควรที่กระทรวงการคลังจะดำเนินการเรื่องนี้เสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติให้เหมาะสมลงตัวไป (รายละเอียดตามลิ๊งค์ที่ลิ๊งค์ด้าย 4)

4. กระทรวงการคลังได้รายงานแล้วเห็นว่า การนับอายุบุคคล สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงาน ก.พ. (มติ ก.พ.) และกระทรวงการคลังมีความเห็นผลคล่องกันว่า ต้องเริ่มนับแต่วันเกิด ตามนี้มาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแห่งและพาณิชย์ที่ได้ตราขึ้นใน พ.ศ. 2535 และการนับ วันล็อคระยะเวลาเดียวกันกับมาตรา 193/5 วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแห่งและพาณิชย์ที่ได้ตราขึ้นใน พ.ศ. 2535 คือระยะเวลาปีอ่อนล็อกลงในวันก่อนหน้าจะถึงวันแห่งปีสุดท้าย นับเป็นวันตรงกับวัน เนื่องระยะเวลาปี ตั้งนับบุคคลที่เกิดวันที่ 1 ตุลาคม ของ พ.ศ. 2475 พ.ศ. 2476 และ พ.ศ. 2477 จะมีอายุครบ 60 ปีวันวันที่ 30 กันยายน ของ พ.ศ. 2535 พ.ศ. 2536 และ พ.ศ. 2537 ตามลำดับ และบุคคลตั้งกล่าวจะพ้นจากการเมื่อล็อกปีแห่งประมวลนี้ ๆ คือพ้นจากการตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ของ พ.ศ. 2535 พ.ศ. 2536 และ พ.ศ. 2537 ตามลำดับ แต่เนื่องจากคณะกรรมการกฤษฎีกายังเห็นว่าขณะนี้ได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2509 ให้ส่วนราชการถือปฏิบัติในการนับอายุบุคคล โดยให้เริ่มนับวันเดียวกันกับวันเกิดเป็นวันแรก ซึ่งนับผลคล่องกับบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแห่งและพาณิชย์ในปัจจุบันที่บัญญัติให้เริ่มนับตั้งแต่วันเกิด ซึ่งสมควรยกเลิก มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2509 และให้ถือปฏิบัติการนับอายุบุคคลและการพ้นจากการ ตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญบ้าน้ำที่มีข้อความดังนี้ ตามที่ได้ประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2537 ที่ได้แจ้งให้ส่วนราชการถือปฏิบัติ ซึ่งหมายเหตุกราบท่านที่ปรึกษาระบบจำนวน 16 ราย

5. สำหรับบัญชีบุคคลที่เกิดวันที่ 1 ตุลาคม ของ พ.ศ. 2475 และ พ.ศ. 2476 ซึ่งได้อัญเชิญรายการส่วนเดียวไปหนึ่งปี กระทรวงการคลังได้ตรวจสอบจากหลักฐานเท่าที่ปรากฏมีข้าราชการและลูกจ้างประจำ จำนวนรวม 94 คน กล่าวคือเป็นข้าราชการพลเรือน ระดับ 6 ขึ้นไป 21 คน ระดับ 1-5 จำนวน 6 คน ข้าราชการทหารและตำรวจที่มีลักษณะพิเศษ 15 คน ขึ้นประทวน 17 คน ลูกจ้างประจำ 35 คน เนื่องจากบุคคลเหล่านี้นับรายการส่วนเดียวไปหนึ่งปี เนื่องจากเมื่อได้มีบทบัญญัติการนับอายุบุคคลเป็นการเฉพาะตามนี้มาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแห่งและพาณิชย์ที่ได้ตราขึ้นใน พ.ศ. 2535 ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2535 แต่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการแต่ละประเภทและกระทรวงการคลังยังไม่ได้หันยกเว้นมาให้จราจรและส่งการให้ส่วนราชการถือปฏิบัติ ล่วงราชการซึ่งถือปฏิบัติ

การนับอายุบุคคลตามศิริคະวัชร์มนตรี เมื่อวันที่ 14 กันยายน 2509 ถ้าจะพิจารณาให้บุคคลตามจำนวน 94 ราย ทั้งจากการหักภาษีมลพินทร์แล้วก็การนับอายุบุคคลที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ตราขึ้นมาใหม่ พ.ศ. 2535 ถือว่าจะก่อให้เกิดปัญหา ดังนี้

5.1 ทางราชการไม่ได้แจ้งให้บุคคลเหล่านี้ของจากราชการเมื่อครบเกณฑ์อายุ บุคคลเหล่านี้ จึงได้อวยร่างราชการโดยสุจริต การปฏิบัติงานในช่วงเวลาส่วนใหญ่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าจะสังเคราะห์จากราชการตัวยเหตุเกณฑ์อายุย้อนหลังไป 1 ปี จะมีผลกระทบกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ที่ได้กระทำไปแล้ว เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้อวยร่างบัญชีร้าย หรือผู้ที่มีอำนาจลงนามในเอกสารลักษณะ ฯ เป็นต้น

5.2 จะต้องดำเนินการแก้ไขการสั่งจ่ายบำนาญตามเดิม เนื่องจากยศตราเงินเดือน หรือค่าจ้างประจำฯ เดือนสุดท้าย และเวลาราชการล่าช้ารับคำนวณบำนาญตามเดิม จะต้องลดลงเป็นผลให้ บำนาญตามเดิมลดลงด้วย แม้ว่ารายที่รับบำนาญจะได้รับเงินบำนาญย้อนหลัง 1 ปี แต่บำนาญรายเดือนก็ลดลง รายที่ไม่เขียนยомศินเงินจะต้องหักของร้องค่าเดือนคือ บางรายอาจถึงแก่กรรมไปแล้ว ดังจะก่อให้เกิดปัญหา ในการเรียกเงินศิน

ด้วยเหตุสังกัดว่า กระบวนการคัดสิ่งที่เก็บไว้ ควรยกประไบชน์ให้บุคคลเหล่านี้ โดยให้ถือเอกสาร วันราชการส่วนใหญ่ไปเป็นปี เป็นเวลาราชการล่าช้ารับคำนวณบำนาญได้ และเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำฯ ที่ได้รับไปในช่วงเวลาที่ล่วงเลยหนึ่งปี เป็นเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำฯ เดือนสุดท้ายล่าช้ารับคำนวณ บำนาญตามเดิมด้วยเช่นกัน

ดังนี้

(1) ให้ยกเลิกศิริคະวัชร์มนตรีความนัยหนังสือสำเนาของเอกสารศิริคະวัชร์มนตรี ที่ สร 0403/ว.83 ลงวันที่ 14 กันยายน 2509 และให้ถือปฏิบัติการนับอายุบุคคลและการหักภาษีมลพินทร์ ตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญชั่วราชการตามนัยหนังสือกระทรวงการคัดสิ่งที่ กค 0513/ว.58 ลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2537

(2) กรณีที่กระทรวงการคลังได้อุบัติสั่งจ่ายบำนาญให้แก่ข้าราชการและลูกจ้างประจำ
ที่เกิดวันที่ 1 ตุลาคม ของ พ.ศ. 2475 และ พ.ศ. 2476 โดยได้นำເອການรับราชการที่ส่วนเลขหนึ่งเป็น¹
เป็นเวลาราชการลากว่ารับราชการค้านวยบำนาญ และเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำที่ได้รับไปในปัจจุบัน
เวลาที่ส่วนเลขหนึ่งเป็น เงินเดือนหรือค่าจ้างประจำเดือนสุดท้ายมาใช้ค้านวยบำนาญด้วยนั้น²
เป็นการยกประจำให้แก่บุคคลเหล่านั้นไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชัยวันท์ นิมนานเหมือนท์)
ผู้แทนริวาร์การกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองอุบัติจ่าย 2

โทร. 2739567

ที่วนที่สุด

ที่ นร 0703/๘๙๙

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท ๔๐๓๐๐

๑๖ กันยายน ๒๕๓๖

เรื่อง การนับเวลาราชการของผู้ที่จะมีอายุครบ ๖๐ ปี และหลักเกณฑ์การคำนวณเงินเดือนอาชญากรรม

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ สร ๐๔๐๓/ว ๘๓ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๐๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะกรรมการได้ลงมติให้ปฏิบัติตามความเห็นของคณะกรรมการ กฤษฎีกาเกี่ยวกับการนับเวลาราชการของผู้ที่จะมีอายุครบ ๖๐ ปี และหลักเกณฑ์การคำนวณเงินเดือนอาชญากรรมว่า การนับระยะเวลาเพื่อกำนัลอายุของบุคคลนั้น ต้องเริ่มนับระยะเวลาในการคำนวณอายุตามมาตรา ๑๕๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ คือ มิให้นับวันเกิดเป็นวันแรกแห่งการคำนวณ อายุ จะนับ กรณีนายกฤษฎีกา ทิพย์จันทร์ ซึ่งเกิดในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๔๙ จึงต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๔๔๙ และจะมีอายุครบ ๖๐ ปีในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๙ อันเป็นวันก่อนหน้านี้ตาม มาตรา ๑๕๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ย่อมมีสิทธิรับราชการต่อไปได้อีกหนึ่งปี และได้ ดือปฏิบัติตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรีดังกล่าวมาโดยตลอด นั้น

โดยที่ปัจจุบันได้มีพระราชบัญญัติให้ใช้บังคับอยู่ดังนี้ พระราชบัญญัติ ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ที่ได้ตราไว้เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้ยกเลิกบทบัญญัติบรรพ ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ใช้บังคับอยู่เดิม และให้ใช้บทบัญญัติท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นบรรพ ๑ แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตราไว้เมื่อตั้งแต่วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๕ เป็นต้นไป และ มาตรา ๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ฉบับดังกล่าวบัญญัติว่า การนับอายุของบุคคล ให้เริ่มนับแต่วันเกิด ซึ่งแตกต่างไปจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ฉบับเดิมที่มิได้บัญญัติ เรื่องการนับ อายุของบุคคลไว้ กรณีซึ่งมีบุคคลว่า การนับเวลาราชการของผู้ที่จะมีอายุครบ ๖๐ ปี และหลักเกณฑ์

การคำนวณเกณฑ์อายุราชการจะยังคงถือปฏิบัติตามมติคณะกรรมการคิดจะรัฐมนตรีดังกล่าวข้างต้นหรือไม่
อย่างไร

สำนักงาน ก.พ.ได้นำเรื่องดังกล่าวเสนอ ก.พ.ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมเกณฑ์
อายุของข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายพิจารณาแล้ว ก.พ.เห็นว่า การที่คณะกรรมการคิดจะรัฐมนตรีได้มีมติ
ตามหนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการคิดจะรัฐมนตรี ที่ สร 0403/ว 83 ลงวันที่ 14 กันยายน 2509
กำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณอายุของบุคคลโดยมิให้นับวันเกิดเป็นวันแรกแห่งการคำนวณอายุนั้น
ก็เนื่องจากในขณะนั้นประมวลกฎหมายแห่งและพาณิชย์ที่ใช้บังคับอยู่มิได้บัญญัติเกี่ยวกับการนับอายุ
ของบุคคลไว้ให้ชัดเจนว่าจะให้เริ่มนับแต่วันใด แต่ปัจจุบันได้มีการใช้บังคับพระราชบัญญัติให้ใช้
บทบัญญัตินี้ แห่งประมวลกฎหมายแห่งและพาณิชย์ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. 2535 และ^{.....}
และในมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแห่งและพาณิชย์ดังกล่าว ได้บัญญัติเกี่ยวกับการนับอายุ
ของบุคคลไว้อย่างชัดเจนว่า "การนับอายุของบุคคลให้เริ่มนับแต่วันเกิด.....
ดังนั้น การนับอายุของบุคคลจึงต้องเริ่มนับแต่วันเกิด กล่าวคือผู้ใดเกิดในวันใด ก็ต้องเริ่มนับแต่
วันนั้น เช่น ผู้ที่เกิดในวันที่ 1 ตุลาคม ก็ต้องนับวันที่ 1 ตุลาคมเป็นวันแรกแห่งระยะเวลาในการ
คำนวณอายุ

สำหรับการนับวันลื้นสุคระยะเวลาเพื่อคำนวณอายุของบุคคลนั้นควรถือปฏิบัติตาม
มาตรา 193/5 วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแห่งและพาณิชย์ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. 2535
คือ ระยะเวลาย่อมลื้นสุคลงในวันก่อนหน้าจะถึงวันแห่งปีสุคท้าย อันเป็นวันตรงกับวันเริ่มระยะเวลานั้น
ดังนั้น ผู้ที่เกิดในวันที่ 1 ตุลาคม 2476 ก็จะมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ในวันที่ 30 กันยายน 2536
และต้องหันจากราชการไปเพื่อจะทราบเกณฑ์อายุตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2536 เป็นต้นไป ทั้งนี้ ตามนัย
มาตรา 19 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัตินี้จะดำเนินการตามข้อความในมาตรา 19 วรรคหนึ่ง
โดยพระราชบัญญัตินี้จะดำเนินการตามข้อความในมาตรา 19 วรรคหนึ่ง ให้บัญญัติว่า "ข้าราชการซึ่ง
มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ข้าราชการภาระนั้นมีอายุครบ
หกสิบปีบริบูรณ์"

แต่อย่างไรก็ต้องมีความกฎหมายว่าด้วยบ่ำเน็จบ้านาญช้าราชการ ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ก.พ.โดยตรง เพราะ ก.พ.มีอำนาจหน้าที่เพียงเป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมเกณฑ์อย่างของข้าราชการพลเรือนเท่านั้น ประกอบกับการที่ความในเรื่องดังกล่าวอาจมีผลกระทบถึงข้าราชการตามกฎหมายอื่น เช่น ข้าราชการทหาร ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการครู เป็นต้น ซึ่งต่างก็ต้องถือปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยบ่ำเน็จบ้านาญช้าราชการ นอกจากนี้ยังอาจมีกฎหมายที่ทางปฏิบัติอีกหลายประการ ดังนี้

1. ข้าราชการที่เกิดในวันที่ 1 ตุลาคม 2475 ซึ่งน่าจะต้องมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ในวันที่ 30 กันยายน 2535 และพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบ่ำเน็จบ้านาญช้าราชการในวันที่ 1 ตุลาคม 2535 แต่ยังคงรับราชการอยู่จนถึงขณะนี้ ตามนัยมติคณะกรรมการรัฐมนตรีถึงที่ก่อตัวข้างต้น กรณีเข่นจะควรถือปฏิบัติเกี่ยวกับข้าราชการดังกล่าวอย่างไร

2. ข้าราชการที่เกิดในวันที่ 1 ตุลาคม 2476 ซึ่งน่าจะต้องมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ในวันที่ 30 กันยายน 2536 และพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบ่ำเน็จบ้านาญช้าราชการในวันที่ ตุลาคม 2536 แต่เจ้าหน้าที่ควบคุมเกณฑ์อย่างมิได้ยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการผู้มีสิทธิจะได้รับบ่ำเน็จบ้านาญซึ่งมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ต่อเจ้ากระทรวงของผู้นั้นและกระทรวงการคลังตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติบ่ำเน็จบ้านาญช้าราชการ พ.ศ. 2494 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ บ่ำเน็จบ้านาญช้าราชการ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2504 เนื่องนี้ ข้าราชการดังกล่าวจะต้องพ้นจากการาชการไปในวันที่ 1 ตุลาคม 2536 หรือไม่ ประการใด

3. ข้าราชการที่เกิดในวันที่ 1 ตุลาคม 2477 ซึ่งน่าจะต้องมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ในวันที่ 1 ตุลาคม 2537 และต้องพ้นจากการาชการตามกฎหมายว่าด้วยบ่ำเน็จบ้านาญช้าราชการในวันที่ 1 ตุลาคม 2537 แต่เจ้าหน้าที่ควบคุมเกณฑ์อย่างราชการมิได้ยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการผู้มีสิทธิจะได้รับบ่ำเน็จบ้านาญซึ่งมีอายุจะครบ 60 ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณตัดไปต่อเจ้ากระทรวงของผู้นั้นและกระทรวงการคลังภายในวันที่ 30 กันยายน 2536 ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติบ่ำเน็จบ้านาญช้าราชการ พ.ศ. 2494 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบ่ำเน็จบ้านาญช้าราชการ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2504 เนื่องนี้ ข้าราชการดังกล่าวจะต้องพ้นจากการาชการไปในวันที่ 1 ตุลาคม 2537 หรือไม่ ประการใด

ด่วนที่สุด

ที่ นร 0601/ว 33

สำนักงานคณะกรรมการคุณภาพฯ
ทำวังวังหน้า กรุงเทพฯ 10200

วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๓๗

เรื่อง การนับอายุบุคคล

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

- อ้างถึง (1) หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๓/๓๒๔๖๑
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๓๗
- (2) หนังสือสำนักงานคณะกรรมการคุณภาพฯ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๖๐๑/ป ๖๐๙๒
ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๗

ลังที่ส่งมาด้วย บันทึก เรื่อง การนับอายุบุคคล

ตามหนังสือกระทรวงการคลังที่อ้างถึง (1) ขอให้สำนักงานคณะกรรมการคุณภาพฯ ให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายว่า เดิมกระทรวงการคลังถือปฏิบัติการนับอายุบุคคล ตามมาตรา ๑๕๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งให้เริ่มนับวันถัดจากวันเกิดไปเป็นวันแรก แต่ปัจจุบันบัญญัติบรรพ ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตรั�ษาระในม.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งบังคับใช้เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๕ มาตรา ๑๖ บัญญัติว่า "การนับอายุบุคคลให้เริ่มนับแต่วันเกิด..." กระทรวงการคลังจึงได้มีหนังสือ ที่ กค.๐๕๑๓/ว.๕๘ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๓๗ แจ้งให้ส่วนราชการถือปฏิบัติการนับอายุบุคคล โดยให้ถือหลักการนับอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ตามนัยมาตรา ๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเก็ชัยอย่างปัจจันนี้เดียวกัน แต่เนื่องจากได้มีข้าราชการที่เกิดในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๗๗ ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมต่อกระทรวงการคลังและสำนักงาน ก.พ. กระทรวงการคลังจึงขอหารือว่า บุคคลที่เกิดในวันที่ ๑ ตุลาคม ของ พ.ศ. ๒๔๗๕ พ.ศ. ๒๔๗๖ และ พ.ศ. ๒๔๗๗ จะมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ตามกฎหมายในวันเดือนปีใด และเก็ชัยอย่างไร ราชการไปตามกฎหมายในวันที่เท่าใด

บัดนี้ คณะกรรมการคุณภาพฯ (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้นิจารณา ปัญหาดังกล่าวแล้ว เห็นว่า ปัจจุบันได้มีการแก้ไขบัญญัติบรรพ ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยพระราชบัญญัติให้ใช้บังคับกับบัญญัติบรรพ ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตรัฐษาระในม.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติเกี่ยวกับการนับอายุบุคคลไว้อย่างชัดเจนว่า "การนับอายุของบุคคล

ให้เริ่มนับแต่วันเกิด..." ดังนั้น การนับอายุบุคคลจึงต้องเริ่มนับแต่วันเกิด และการนับวันลับสุดระยะเวลาเพื่อคำนวณอายุบุคคลก็เป็นไปตามมาตรา 193/5 วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ปัจจุบัน คือระยะเวลาข้อมูลลับสุดลงในวันก่อนหน้าจะถึงวันแห่งปีสุดท้ายอันเป็นวันตรงกับวันเริ่มระยะเวลาดังนั้น ดังนั้น บุคคลที่เกิดในวันที่ 1 ตุลาคม ของ พ.ศ. 2475 พ.ศ. 2476 และ พ.ศ. 2477 จะมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ในวันที่ 30 กันยายน ของ พ.ศ. 2535 พ.ศ. 2536 และ พ.ศ. 2537 ตามลำดับ

สำหรับการเกณฑ์อายุราชการนี้ มาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนด
บ้านนาที่ราชการ พ.ศ. 2494 บัญญัติให้บ้านราชการต้องพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่บ้านราชการนั้นมีอายุครบสิบปีบริบูรณ์ ดังนั้น บุคคลที่เกิดวันที่ 1 ตุลาคม ของ พ.ศ. 2475 พ.ศ. 2476 และ พ.ศ. 2477 จะมีอายุครบสิบปีบริบูรณ์ในวันที่ 30 กันยายน ของ พ.ศ. 2535 พ.ศ. 2536 และ พ.ศ. 2537 ตามลำดับ และบุคคลดังกล่าวจะพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณนั้น ๆ คือพ้นจากราชการตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ของ พ.ศ. 2535 พ.ศ. 2536 และ พ.ศ. 2537 ตามลำดับ

โดยที่ขณะนี้ได้มีมติคณะกรรมการบริหารบัญชีประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2509 ให้ส่วนราชการถือปฏิบัติในการนับอายุบุคคล โดยให้เริ่มนับวันถัดจากวันเกิดเป็นวันแรก ซึ่งไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในปัจจุบันที่บัญญัติให้เริ่มนับแต่วันเกิด จึงสมควรที่กระทรวงการคลังจะได้นำเรื่องนี้เสนอคณะกรรมการบริหารบัญชีประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2509 ให้ทราบและดำเนินการต่อไป

รายละเอียดของความเห็นปรากฏตามบันทึกที่ได้เสนอพร้อมหนังสือนี้ และในกรณีพิจารณาเรื่องนี้มีผู้แทนกระทรวงการคลัง(กรรมบัญชีกลาง) และผู้แทนส้านักงาน ก.พ. เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริง อนึ่ง ส้านักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังส้านักเลขาธิการคอมมิชชันต่อไปเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว
จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายไนมตรี ตันเต็มกรรพย์)

รองเลขาธิการฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส้านักงานเลขาธิการกรรม

โทร. 2220206-9

โทรสาร 2241401

2263611-2